

afholde Omkostningerne til disse Foranstaltninger ved Hjælp af Brændevinsstaten, tror jeg, det vilde være en saa overordentlig stor Fordel, man derved vilde byde Befolkningen, at den vilde være i Stand til at faa alle Betænkkeligheder ved at paalægge en saadan Skat til at vige. Jeg kan føje til, at det har glædet mig at se denne Tanke fremsat i en lidt anden, men dog nær beslægtet Form, for nylig i det Medlemsblad, som de kjøbenhavnske Højreforeninger dele omkring. Jeg ved, at den samme Tanke næres i andre Partier, af Mænd, spredte rundt omkring i Salen. Maaſte der en Gang kan samles et Flertal om det. Men det foreligger jo ikke nu. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) fremkom jo med nogle Antydninger, hvor spinkle de end vare, af, at det ikke var helt umuligt, at man kunde enes om en Brændevinsstat, naar man kunde finde noget godt at bruge den til. Naar jeg ikke finder, at Brændevinsstaten er et heldigt Kompensationsobjekt, ville d'Her. forstaa det, efter hvad jeg har oplyst. Naar man paa Finansstoldbatterne enten forhøjer eller ikke faa forfærdelig meget føleligt for den enkelte nedfætter Skatten, vil Brændevinsstaten paa den ene Side gøre Forhøjelsen betydelig meget større, og paa den anden Side reducere Nedgangen til omtrent Nul, saa at det Forhold, der ertilbage, er usorandret, at den arbejdende Befolkning fremdeles efter denne Stats Indførelse vil blive belastet med en større Procent af sine Indtægter i Finansstoldstat, end de bedre stillede Klasser i Samfundet ere. Saa vidt jeg kan se, er det saaledes for Djeblikket, at en Arbejder betaler omtrent $3\frac{1}{2}$ pCt. af sin Indtægt i Finansstoldstat, men vi have, som jeg før sagde, ingen Underjøgelse for andre Erhverv. For Landbrugets Vedkommende er der dog de Tabeller, som staa i Landhusholdningssekkebetænkning, udarbejdet af Universitetet, og det viser sig der, at den bedre stillede Klasse paa Landet, Gaardmænd, Proprietærer og Herremænd, betale kun fra 2 pCt. ned til 1 pCt. og maaſte under 1 pCt., mens Landarbejderen betaler $3\frac{1}{2}$ pCt. Der er altsaa en Ulighed der, som det er berettiget at fordrer rettet, og dertil vil jeg finde en Formue- og Indtægtsstat langt heldigere end en Brændevinsstat. Naar man i det hele taget ved, hvor forhadet Tanken om en Brændevinsstat er bleven — den er bleven det gennem Agitation, som jeg i det store og hele ikke billiger, men Resultatet er, at der er en stærkt Stemning mod denne Skat — er det klart, at skal Befolkningen ind paa den, maa der bydes den noget. Prøv

at komme til en kjøbenhavns Arbejder — han er hverken værre eller bedre end andre Mennesker — og sig til ham: Vi vilde gerne have, at du skal betale en højere Brændevinsstat, men saa skal du faa en stor Fordel til Gengæld. Hvori bestaar da den Fordel? Ja, den Fordel bestaar i, at du slipper med at betale 20 Øre mindre om Ugen i Skat af Kolonialvarer. Der kan ikke være Tvivl om Svaret. Denne Arbejder er nemlig ikke bedre end andre Mennesker, og han agter ikke de 20 Øre saa meget, at han vil købe Brændevinsstaten for den Pris. Dersom han endda kommer saa vidt, at han infasjerer de 20 Øre — hvad der er tvivlsomt, fordi han ikke faar dem paa en Gang men i Brødbøle — og om Lørdagen kan sidde og blanke disse to Tiøreslykker, tror jeg, han vil finde, det er en behagelig Indtægt, som han vil anvende paa en eller anden behagelig Maade. Men jeg tror ikke, der bliver Tale om, at man ved at stille ham disse to Tiører i Udsigt, vil lokke ham med paa en Brændevinsstat. Naturligvis vil man hos en Arbejder paa Heden finde en større Paaholdenhed over for rede Penge, men der er det jo saa kun en Tiøre, og jeg tror heller ikke, den bringer ham saa vidt, og til syvende og sidst var det Eliten af Arbejderne, der var Tale om, og ikke de daarligt stillede. For deres Vedkommende bliver der hverken Tale om 2 eller 1 Tiøre. Jeg vil nævne endnu en Ting, medens vi tale om den Værdi, denne Tiøre har eller ikke har, og det er noget, vi kende overmaade godt, og som vi have set i de sidste Dage i Arbejdernes Organ, nemlig at de opfordres til at tegne sig for en Statteindtægt af 1.000 Kr. om Aaret for at opnaa Valgret. Det siges, at det koster kun 3 Kr. Kvartalet, og den Udgift kunne de sagtens affe, og dette er dog 23 Øre om Ugen. Her have vi en Antydning af, at den Udgift ikke regnes saa højt, at vi paa den Maade kunne vente at faa Brændevinsstaten indført. Det er ogsaa en temmelig betydelig Byrde, den vil paalægge. Efter den samme Statistik er det vel ikke noget kolosalt Forbrug af Brændevin, der findes hos Arbejderne her i Landet, men dog et ret betydeligt. Jeg ved ikke, hvor paalidelig denne Statistik er, den eneste, vi have, er Universitetets, og vi maa tage den, som den er. Det Tal, man der gaar ud fra, er mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ Pægl om Dagen, altsaa, saa vidt jeg ved, mellem 2 og 3 Snapse om Dagen. Det kan man ikke kalde et kolosalt Forbrug. Ved dette Forbrug vil Brændevinsstaten falde paa en Arbejderfamilie i Kjøbenhavn med 11 Kr. 44 Øre, paa en Købstadsfamilie med